

1914-12-29

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Lille Veum, Brørup

Archive:
Mappe 86 nr. 62

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Kære Agnete og Jakob.

M.C. og Eskils billeder står her for
mig på bordet. Det gør os godt at
se på dem. Der er noget ved dem, ^{der}
der kalder og vinker. Højre oppe-
-liv for bekymringer frit.

Tak for julehilsener, og tilskyndelsen
til at skrive mere. Ja - den er
let at lække a. o. v. Det er så nyt
for mig at nogen menneskes byder
sig om at dele, vor fortælle, af Gp.
med os, ~ og da den mere med
årerne bliver en del af vort liv,
gør det så utrolig godt at møde
lige sindede. Men - skal jeg skrive,
så må det løbe lige af pennen
som det kommer, og så kommer
der både mer og mindre end
der skulde, det må der en vide
forud.

Jeg skrev vistnok sidst at jeg kom
efterhånden er kommen til at
fortælle mig med Gf. store tro
til det danske folk og til slægtens
lykke. Og stadig må jeg have åbent blik
om det spørgsmål, der overens efterhånden
friere kan se ind.

Jeg har vist også skrevet at det var
er fordi vi er - det hedder i os de
sø søn og længende osv - og det
vil jeg ikke skrive om igen, skønt det
er aligvel allsammen for tidligt
der til.

Når Gf. har spejdet ud over træer
og slægtene, for at finde hvor
der - folkeligt - var bedst jordbund
for det der kom fra oven ned -
så har folkene forskellige met.
tagelsesans, grødt-ans - eller hvad
skal jeg sige - samlet sig for ham
under billedet af de komende.
Skikkelser. Han nævner: den
romerske Skiggle; han ser kan
størst i det valdige. Han
mægt; i det håndfaste herredom.
me om det største verdens rum.

Men derfor bli' den oplysning kun
fremkaldt, kan at ligne ved et op-
lysningsbæ, hvor mangler bader.

Stjerne op søgte vel Alene-
grubleren i sortskov - og han
prøvede den voffaglen at ransage
himmelrummet. Men hendes op-
lysningsbæ, havde ingen rod;
toppen var luft, og faglene
fodte i vrånen.

Men Teja, han er for gammel
til van til at tage alt i ro
med følelsen, han er hjertesom
og da Livordet for sig selv tryk til hende,
kan det så roe deinde, og varer
nu altid kendeligere om, at for det
lyd og
ord, Kraft på mig, så vil der vokse
et livstree op hvor hundens fagler
svygtig kan synges. Og ~~der~~ vil
der findes en ny oplysning her
på jorden. En oplysning der
hver alt det lige fra det liv
hvertat lever.

Det var juledag; og siden hos Ingeborg
Lange og hendes 6 rare børn været
et par dage hos os. Og det var vi glade
ved.

Anders læste i morges et stykke for os
om Stefanus. Og der ved kom jeg
rigtig til at tænke på, hvor det har
været mærkeligt for den lille kristen
menighed ~~der~~ at de skulde af
med ham. Ja også helt uforståeligt,
nu det da har været dem. Som
Lucas taler om ham har han jo
været næsten den fremmeligste af
dem alle. En de slet ikke kunde
undvære. Og så — er det dog ret
hans Gud tager hjem.

Og så måtte jeg videre tænke på. Den
"viddom" Stefan taler ud af, er det
ikke følelsens, hjertetets viddom?

Og er det ikke netop fordi den er det,
at den er så uimodståelig og så
sejrende? Og er den ikke vidt for
skællig fra den Kundskab som hele
vor unge slægt nu opvies i?

Det var dog helt mærkeligt at
hvis Aronde Elisabeth og de andre
fortælle om alt det de slet for

Kærlig hilsen til eder to, og til
de af forældre der vil have den med.
Ja, Johan Tomas vil da nok.

eders gamle venner

XX

Lille Vium 29/12 14.

SKOVGAARD-MUSLIT
Mappe 86 Nr. 629

at blive fyldt med sand i Røde
laterit. Na hvor jeg syntes det var
forældet, u-rigtigt, godt og fattigt
nu det gælder om at hjælpe et menneske
til at leve. Og er ikke ogsaa den kendskab
som man giver det, og i vore forskellige
høje og lave og mellem skoler, en lille
kendskab af det store Kendskab hos den
hale den dannede verden nu i almindelighed
- og vel særlig i det sidste - her drejer det sig
frem, og som man har vist af at være
det elendigste ordne halvvejs mod
menneske-Nyetets vildskab.

Er det da underligt om Jf; med
det klare seer-blik og med det
dybe kendskab til det inderste i
vort folk, jeg har lært ud over alle
de lys som man brænder, og ud
af sin store Kærlighed til det store
døde folk, viser hvor det skal
ligge gemt, og vidner om den
tro du ejer til at bære Guds
lys om livsvejen, nu er i Jesus
navn for vakkende os dem, trods det
at de i verdens øjne ser en omme
og grå og fattig ud.